

Sygn. akt IV P 250/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bełchatowie Wydział IV Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia SR Beata Grabiszewska

Protokolant: Wiesława Rudzka

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 roku w Bełchatowie na rozprawie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko Ł. S., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. Ł. S. w Z.

o wynagrodzenie za pracę

1. zasądza od pozwanego Ł. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. Ł. S. w Z. na rzecz powoda A. B. kwotę 8.610,00 zł (osiem tysięcy sześćset dziesięć złotych 00/100) tytułem wynagrodzenia za pracę z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 1.680,00 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych 00/100) od dnia 01 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.680,00 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych 00/100) od dnia 01 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.750,00 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 01 marca 2015 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.750,00 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 01 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.750,00 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100) od dnia 01 maja 2015 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego Ł. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. Ł. S. w Z. na rzecz powoda A. B. kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

3. nakazuje pobrać od pozwanego Ł. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. Ł. S. w Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bełchatowie kwotę 431,00 zł (czteryście trzydzieści jeden złotych 00/100) tytułem opłaty od pozwu;

4. wyrokowi w punkcie 1. (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.750,00 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100).

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 czerwca 2015 roku, skierowanym przeciwko Ł. S., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...)I. Ł. S. w Z., powód A. B. wnosił o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 8.610 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące listopad i grudzień 2014 roku oraz luty, marzec i kwiecień 2015 roku z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot, które sprecyzował w piśmie z dnia 26 czerwca 2015 roku.

W uzasadnieniu A. B. wskazał, że był pracownikiem pozwanego i za wskazany w pozwie okres zatrudnienia pracodawca nie wypłacił mu wynagrodzenia za pracę. Pomimo wezwania skierowanego do pozwanego dotychczas nie uregulował on zaległych należności.

Nakazem zapłaty, wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 29 czerwca 2015 roku, Sąd Rejonowy w Bełchatowie w sprawie IV Np. 18/15 nakazał pozwanemu Ł. S., aby zapłacił powodowi kwotę 8.610,00 zł tytułem wynagrodzenia za pracę z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot, wymienionych w nakazie, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

W sprzeciwie wniesionym w dniu 20 lipca 2015 roku, pozwany Ł. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany obowiązek wypłaty wynagrodzenia za pracę powodowi spełniał rzetelnie i terminowo. Wynagrodzenie wypłacał do ostatniego dnia miesiąca w formie gotówkowej w siedzibie firmy, ponieważ powód nie wyraził zgody na wypłatę świadczenia na rachunek bankowy. Nadto podnosił, że ustawodawca nie wskazał w żadnym przepisie konieczności podpisania przez pracownika odbioru wynagrodzenia.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 5 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powoda popierał powództwo w zakresie wskazanej w pozwie kwoty 8.610 zł i sprecyzował daty, od których żąda odsetek od wynagrodzenia za poszczególne miesiące. Wnosił także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. był pracownikiem Ł. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)I. Ł. S. w Z. od dnia 1 listopada 2014 roku do 30 kwietnia 2015 roku. Został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a następnie na czas określony. Pracował na stanowisku montera instalacji w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680 zł miesięcznie w 2014 roku i 1.750 zł w 2015 roku.

/okoliczności bezsporne/

Wypłata wynagrodzenia za pracę odbywała się indywidualnie w biurze pozwanego, czasami na budowie. Pracownicy pojedynczo wchodzili do biura po odbiór wynagrodzenia. Niektórym z pracowników, na ich prośbę, pozwany wypłacał wynagrodzenie w formie zaliczek. Pracownicy nie kwitowali odbioru wynagrodzenia. Termin wypłaty wynagrodzenia przypadał na ostatni dzień miesiąca.

/dowód: zeznania pozwanego Ł. S. – k. 59-60 w zw. z k. 128, k. 128-129, zeznania świadków M. F. – k. 75-76; P. K. – k.76; M. K. – k. 127; listy płac – k. 64-69)

Pozwany Ł. S. wypłacał pracownikom wynagrodzenie z opóźnieniem. Zatrudniony u pozwanego M. F. większą część wynagrodzenia za pracę otrzymał po wniesieniu pozwu przez powoda. Razem z pracownikiem M. W. zamierzali, tak jak powód, wystąpić do sądu przeciwko pozwanemu. Po zaprzestaniu wykonywania pracy na rzecz pozwanego, Ł. S.

wypłacił im zaległe wynagrodzenie, a pracownicy złożyli oświadczenie, że nie mają więcej roszczeń pieniężnych wobec niego.

/dowód: zeznania świadka M. F. – k. 75-76)

A. B. nie otrzymał wynagrodzenia za miesiące listopad i grudzień 2014 roku w kwotach po 1.680 zł oraz luty, marzec i kwiecień 2015 roku w wysokości po 1750 zł miesięcznie. Powód pokwitował na liście płac odbiór wynagrodzenia za pracę za miesiąc styczeń 2015 roku.

W grudniu 2014 roku A. B. otrzymał 100 zł, jako prezent na Święta Bożego Narodzenia. W trakcie zatrudnienia Ł. S. prosił powoda, aby poczekał na pieniądze. Prośbę tę wyrażał w czasie przeznaczonym na wypłatę wynagrodzenia i motywował trudną sytuacją finansową. Ł. S. miał nieuregulowane zobowiązania i były prowadzone przeciwko niemu egzekucje komornicze. Pozwany prosił powoda, aby zachował dyskrecję. Początkowo powód wyraził zgodę na przesunięcie terminu wypłaty wynagrodzenia. Sytuacja powtarzała się co miesiąc i powód skarżył się do M. F., że pozwany nie wypłacił mu wynagrodzenia. M. F. słyszał, jak A. B. upominał się o zaległe wynagrodzenie, jak powód i pozwany kłócili się z tego powodu.

/dowód: zeznania powoda A. B. – k. 58-59 w zw. z k. 128, k. 128, zeznania świadków M. F. – k. 75-76; M. K. – k. 127; częściowe zeznania pozwanego Ł. S. – k. 59-60 w zw. z k. 128, k. 128-129; listy płac – k. 64-69/

Pismem z dnia 26 maja 2015 roku A. B. zwrócił się do pozwanego o wypłatę zaległego wynagrodzenia za miesiące listopad i grudzień 2014 roku, luty, marzec i kwiecień 2015 roku oraz za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Pismo pozostało bez odpowiedzi.

/dowód: wezwanie do zapłaty – k. 5, zwrotne poświadczenie odbioru – k. 4/

Zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający dla potrzeb wydania rozstrzygnięcia. Stan faktyczny rozpoznawanej sprawy Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda A. B., świadków M. F., M. K., częściowo zeznań świadka P. K. i pozwanego Ł. S., a także na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy i zawartych w aktach osobowych powoda.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania pozwanego Ł. S. w tej części, w której podaje, że wypłacił powodowi całość wynagrodzenia oraz, że wynagrodzenie wypłacał terminowo i nie musiał nikogo z pracowników prosić, by poczekał na wypłatę wynagrodzenia. Zeznania te pozostają w sprzeczności z zeznaniami powoda A. B. oraz świadka M. F.. Z zeznań powoda wynika, że nie otrzymał wynagrodzenia za pracę. Wersję powoda potwierdził świadek M. F., który większą część należnego wynagrodzenia otrzymał dopiero po zakończeniu pracy na rzecz pozwanego, kiedy to zamierzał razem z A. B. wystąpić z pozwem przeciwko pracodawcy. Świadek potwierdził, że powód skarżył się do niego, że nie otrzymał wynagrodzenia, upominał się o wypłatę wynagrodzenia oraz kłócił się z tej przyczyny z pozwanym.

Nadto okoliczność braku wypłaty wynagrodzenia powodowi wynika z list płac, na których brak podpisu powoda, za wyjątkiem miesiąca stycznia 2015 roku. Pozwany twierdził, że pracownicy nigdy nie podpisywali list płac i jednocześnie nie był w stanie wyjaśnić, dlaczego powód pokwitował odbiór wynagrodzenia za miesiąc styczeń 2015 roku.

Wersji przedstawionej przez powoda nie przeczą zeznania świadka P. K., który podał, że nigdy nie widział jak A. B. odbierał od pozwanego wynagrodzenie za pracę, nie był świadkiem przekazywania mu koperty z wynagrodzeniem. Z uwagi na treść zeznań Sąd uznał za niewiarygodne oświadczenie z dnia 1 czerwca 2015 roku, opatrzone podpisem świadka. Treść tego oświadczenia jest sprzeczna z treścią zeznań świadka P. K..

Sąd Rejonowy - Sąd Pracy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód A. B. dochodził od pozwanego Ł. S. kwoty 8.610 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące listopad i grudzień 2014 roku oraz luty, marzec i kwiecień 2015 roku z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot, szczegółowo wymienionych w pozwie i piśmie procesowym.

A. B. przedstawił szereg dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że pozwany Ł. S. nie wypłacił powodowi wynagrodzenia za pracę za sporny okres. Wynika to nie tylko z zeznań powoda A. B., ale także z zeznań świadka M. F. oraz dokumentów w postaci list płac. Twierdzeniom powoda nie przeczą zeznania pozwanego i świadków P. K. i M. K., że nie kwitowali odbioru wynagrodzenia, a jego wypłata odbywała się indywidualnie w biurze pozwanego. Żaden ze świadków nie widział bowiem, jakie wynagrodzenie otrzymują inni pracownicy, ani też, czy w ogóle je otrzymują. Żaden ze świadków nigdy nie widział, aby powód odbierał wynagrodzenie. P. K. nie potwierdził że widział, jak pozwany przekazywał powodowi kopertę z wynagrodzeniem.

Jednocześnie twierdzenia powoda, że nie otrzymał wynagrodzenia, upominał się o jego wypłatę wynagrodzenia i kłócił się z tej przyczyny

z pozwanym, zostały potwierdzone przez M. F., któremu także pozwany nie wypłacił większości należnego wynagrodzenia, a uczynił to dopiero po zakończeniu przez niego pracy w obawie, że M. F. wystąpi z pozwem przeciwko niemu.

Fakt niewypłacenia powodowi wynagrodzenia za pracę wynika z list płac, na których brak podpisu powoda, potwierdzającego odbiór wynagrodzenia. Wyjątek dotyczy miesiąca stycznia 2015 roku, za który powód nie dochodzi należności. Wprawdzie Ł. S. twierdził, że pracownicy nigdy nie podpisywali list płac, to jednak w sposób racjonalny i wiarygodny nie wyjaśnił, dlaczego powód pokwitował odbiór wynagrodzenia za jeden miesiąc, a za pozostałe nie.

Pracodawca ma obowiązek rzetelnego prowadzenia dokumentacji

w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz akt osobowych. W zakresie tej dokumentacji mieści się dokumentacja potwierdzająca wysokość wypłaconego wynagrodzenia. Zaniechanie prowadzenia stosownej dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy pociąga dla pracodawcy niekorzystne skutki dowodowe. Jak przyjął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14.05.1999 r. (I PKN 62/99, OSNAPiUS 2000, Nr 15, poz. 579), pracodawca, który wbrew obowiązkowi przewidzianemu w art. 94 pkt 9a kp nie prowadzi list obecności, list płac ani innej dokumentacji ewidencyjnej czasu pracy pracownika i wypłaconego mu wynagrodzenia, musi liczyć się z tym, że będzie na nim spoczywał ciężar udowodnienia nieobecności pracownika, jej rozmiaru oraz wypłaconego wynagrodzenia. Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4.10.2000r. (I PKN 71/00, OSNAPiUS 2002, Nr 10, poz. 231), w którym stwierdził, że z obowiązku prowadzenia ewidencji czasu pracy wynikają konsekwencje w zakresie ciężaru dowodu (art. 6 kc w zw. z art. 300 kp) polegające na tym, że to na pracodawcy spoczywa udowodnienie rzeczywistego czasu pracy pracownika z uwzględnieniem pracy w godzinach nadliczbowych.

Podkreślić trzeba, że ze sporządzonych przez pozwanego list płac wynika jedynie wysokość należnego powodowi wynagrodzenia, a nie fakt dokonania jego wypłaty. Wyjątkiem jest lista płac za styczeń 2015 roku, w której powód potwierdził odbiór wynagrodzenia swoim podpisem.

Przepis art. 6 kc w zw. z art. 300 kp wskazuje, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z treścią powołanego przepisu na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, że wypłacił należne powodowi świadczenia, wynikające ze stosunku pracy. Okoliczności tej pozwany nie udowodnił. Powód zaś wykazał, że wynagrodzenia za pracę w spornym okresie nie otrzymał.

Zgodnie z treścią art. 80 kp wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za sporny okres zatrudnienia A. B. nie otrzymał wynagrodzenia za wykonaną pracę. Dlatego też powództwo podlegało uwzględnieniu w całości, o czym Sąd, na podstawie art. 80 kp, orzekł

w punkcie 1. wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 kpc, wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość kosztów Sąd ustalił na podstawie przepisów § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

z dnia 28 września 2002 r. (j. t. Dz.U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.)

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz.U.2014.1025 j.t. ze zm.) w zw. z art. 98 kpc Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 431,00 złotych tytułem opłaty od pozwu.

Na podstawie art. 477² § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty nie przekraczającej jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda.